

Opis sarny

Sarna jest średniej wielkości ssakiem, który zamieszkuje zalesione tereny. Z wyglądu przypomina nieco kozę, ale jest od niej znacznie zręczniejsza i dostojniejsza. Porusza się na długich i smukłych nogach zakończonych kopytami. Jej tułów jest raczej średniej wielkości, dzięki czemu sarna może poruszać się bezszelestnie, ale kiedy trzeba, potrafi osiągnąć naprawdę sporą prędkość. Jej pyszczek ma bardzo poczciwy wyraz. Kończy się nieowłosionymi nozdrzami.

Sarny mają brązowe oczy z poziomą źrenicą (funkcjonuje nawet związek frazeologiczny „sarnie oczy”, który oznacza piękne i głębokie spojrzenie), natomiast ich uszy są naprawdę wielkie, co pozwala nasłuchiwać odgłosów zbliżającego się zagrożenia. Sierść saren zmienia kolor zależnie od pory roku – latem jest bardziej brązowa, zimą nieco płowa.

Sarny żyją głównie w lasach, chociaż bardzo lubią udawać się na pobliskie łąki, gdzie mogą żerować na świeżej trawie. Są zwierzętami płochliwymi, czego dowodem jest powszechne w użyciu porównanie: „płochliwy jak sarna”. Żyją w niewielkich stadach, które składają się z samic i młodych. Do łączenia się z kozłami (samiec sarny) dochodzi tylko w okresie godowym. Nowonarodzone sarniątka długo podążają za matką. Ich cechą charakterystyczną są białe plamki na sierści, które z czasem znikają.

Obecnie sarny spotkać można także na obrzeżach wielkich miast. Ich tereny naturalne gwałtownie się kurczą, co powoduje, że zaczynają szukać pomocy u człowieka. Dzieje się tak szczególnie zimą, kiedy trawa pokryta jest śniegiem.